

களமரும் உழவரும்

Kalamar and Uzhavar

ச.கண்மணி கணேசன் /S.Kanmani Ganesan¹

Abstract

The aim of this research article is to compare *kalamar* and *uzhavar*; the two groups of people as illustrated in the anthologies. It's needed to identify the similarities and contrasts between these two social communities which lived in early Tamilnadu. The anthologies furnish the primary data for this comparative study. The commentators' commentaries, researchers' opinions, publishers' ideas and epigraphists' reports serve the secondary data.

Cultivation of millets was the traditional occupation of *uzhavar*; the *thinaimaanthar* who served as employees in the paddy fields. *Kalamar* were the specific sect of people who were employed in the paddy fields caring for the cows. *Kalavar* is a transformed word of *kalamar*. *Pulli* and *Thennan* were leaders of *kalavar*.

Keywords: *Kalamar*, paddy cultivation, *kalavar*, *uzhavar*, millet cultivation, caring cows

முன்னுரை

தொகையிலக்கியத்தில் இடம் பெறும் மக்கட் கூட்டத்தினருள் களமர், உழவர் ஆகியோரது ஒற்றுமை வேற்றுமைகளைக் காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பண்டைத் தமிழகத்தில் நிலவிய சமூகப் பிரிவுகளை அவ்வவற்றிற்கு உரிய அடையாளத்துடன் அறிய வேண்டிய தேவை உளது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் அகநானூற்றுக்கு எழுதிய உரையில் புல்லியைக் கள்வர் கோமான் என்றும் தென்னனைக் கள்வர் பெருமகன் என்றும் தரும் விளக்கங்கள் பரந்துபட்ட ஆய்விற்குத் தூண்டுகின்றன. மரீரே பதிப்பகம் மூலம் S.ராஜம் தமிழறிஞர் குழுவோடு ஆய்ந்து வெளியிட்ட அகநானூற்றுப் பதிப்பு புல்லியைக் கள்வர் கோமான் எனவும் தென்னனைக் கள்வர் பெருமகன் எனவும் மதிப்பிடுகிறது. உ.வே.

சாமிநாத ஐயருடன் S.கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார் தான் உரையாடிய செய்தியைத் தன் 'The Kalabhra interregnum: What it means in South Indian History' என்ற களப்பிரர் பற்றிய ஆய்வுரையில் குறிப்பிடுவது புதுத் தெளிவைத் தருகிறது. ஓளவை சு.துரை சாமிப்பிள்ளை, பொ.வே. சோம சுந்தரனார் ஆகிய உரையாசிரியர்கள் களமரைத் தம் உரையில் உழவர் என்று குறிப்பிடுவது சிந்திக்க வைக்கிறது. நாராயணசாமி ஐயர் களமரை மருத நிலத்தவர் என்று உரைப்பது ஆழமான பார்வைக்குத் தூண்டுகிறது. மயிலை சீனி.வேங்கடசாமியின் 'களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம்' என்ற ஆய்வு நூல் கள்வர் பற்றிய கல்வெட்டுச் செய்தியைத் தாங்கி உள்ளது. 'தமிழ்ச் சுவடிகளின் எழுத்தமைதி' பற்றிய கோவை மணியின் கட்டுரை சிக்கலை அவிழ்க்க வழி வகுக்கிறது.

Date of submission: 2025-05-17
Date of acceptance: 2025-11-10
Date of Publication: 2025-12-30
Corresponding author's Name:
S.Kanmani Ganesan
Email: kanmanitamilskc@gmail.com

¹The author is a retired Principal & HOD in Tamil from Srikaliswari College, Sivakasi. 626189. India. kanmanitamilskc@gmail.com

ஆய்வு முறை

இவ் ஒப்பியல் ஆய்விற்குக் களமர், உழவர் ஆகியோர் பற்றிய தொகைப் பாடல்கள் முதலிலைத் தரவுகள் ஆக; உரையாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், ஆய்வாளர், கல்வெட்டியலார் ஆகியோர் கருத்துகள் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகள் ஆகின்றன.

களமர்

சோழனுக்கும் வேளிருக்கும் நெல் வேளாண்மைக்குத் துணையாக நின்று ஆநிரைகளைப் பராமரித்த பணியாளர் களமர் ஆவர். களமர் எனும் இனப் பெயர்ச் சொல் 'களவர்' எனவும் மருவி வழங்கியது.

சோணாட்டுக் கரும்புக் கழனிகளிலும் நெல் வயல்களிலும் பண்பாடிப் பணி செய்யும் களமரை "இனக்களமர் இசைபெருக" எனக் குறிப்பிடுகிறார் முடத்தாமக் கண்ணியார் (பொரு.194).

பிசிராந்தையார் நெல் வேளாண்மைக்குத் துணை செய்யும் களமர்க்குச் சோழனின் ஆட்சியில் பணி முடிந்தவுடன் கிடைக்கும் கள்ளின் மிகுதி பற்றியும்; அவர்கள் எவ்வாறு வயலில் கிடைத்த ஆமையைப் புழுக்கியும் ஆரல் மீனைச் சுட்டும் வயிறார உண்டனர் என்பதைப் பற்றியும் பாடி இருப்பது காண்க.

"...எங்கோக்/ களமர்க்கு அரித்த விளையல் வெம்கள்

யாமைப் புழுக்கில் காமம் வீடஆரா

ஆரற் கொழுஞ்சூடு அங்கவள் அடாஅ
வைகுதொழில் மடியும்... நல்நாட்டு"

(புறம்.212)

என மனம் நிறைந்து பாராட்டுகிறார்.

சேரன் குறுநில மன்னரை வென்று; கொண்டு வந்த செல்வத்தைக் கொடையாக அளித்தமையைப் பாடும் புலவர்; அடிமைப்பட்ட களமரை;

"மனைக் களமரொடு களம் என்கோ"

(புறம்.387)

என 'மனைக்கண் இருந்து பணி புரியும் களமரும் நெற்போர்க் களங்களும்' எனும் பொருள்படத் தொடர்வதால் களமர் நெல்

வேளாண்மையோடு கொண்ட தொடர்பு தெரிகிறது.

நன்னனது நாட்டுக் களமர் உழும் போது எருதுகளை ஓட்டிப் பாடும் ஏர்மங்கலப் பாட்டின் ஆரவாரத்தைக் குறிப்பாகச் சுட்டி; 'எருதெறி களமர் ஓதை' என்கிறது கூத்தராற்றுப்படை (மலை.469). உழவுக்கு மட்டுமின்றிப் போரடிக்கவும் பண்டப் பொதிகளை எடுத்துச் செல்லவும் எருது நெல் வேளாண்மையில் பயன்படுத்தப் பட்டது ஆதலால்; களமர் பாடிய பாட்டு அவர் நெல் வேளாண்மைக்குத் துணை நின்றதன் அடையாளம் ஆகிறது.

"எருதெறி களமர் நிலம் கண்டன்ன"

(நற்.125)

எனும் பாடல் அடியில்; 'எருதுகளை ஓட்டும் களமர் செப்பம் செய்தாற் போன்ற அகன்ற இடம்' என்ற புணவும்; களமர் செய்த நெல் வேளாண்மைப் பணிக்கு ஆதாரம் ஆகிறது.

நாராயணசாமி ஐயர் 'களமரை' மருதநில மாந்தர் என்கிறார் (நற்றிணை- 2007- ப.157). ஆயின் களமர் தனியொரு இனத்தவர் என 'இனக்களமர்' (பொரு.194) எனும் அடையடுத்த சொற்றொடரால் அறிகிறோம். பண்டு ஒரே சமூகப் பிரிவைச் சேர்ந்தவரே 'இன-' எனும் அடையோடு குறிப்பிடப் பெற்றனர். 'இருங்கிளை இனன் ஒக்கல்' (பட்டி.61) எனும் தொடர் பங்காளிகளைச் சுட்டப் பயன்பட்டுள்ளதால் களவர் மருதத் திணை மாந்தர் அல்லர்; தனி ஒரு இனத்தவர் எனப் புரிகிறது.

களவர் பெருமகன் தென்னன்

"ஆகொள் மூதூர்க் களவர் பெருமகன்"

(அகம்.342)

எனத் தென்னன் பற்றிய பாடல் தொடரில் உள்ள 'களவர்' (அகநானூறு- 5.ராஜம் ப.ஆ. 1958- ப.188) என்போரைக் கழக வெளியீடும் உரையாசிரியரும் கள்வர் எனக் கொண்டு ஆநிரை கவர்ந்தவர் என்கின்றனர் (அகநானூறு நித்திலக் கோவை- ப.96). ஆனால் களமர் > களவர் என மருவியதை நிறுவ இயல்கிறது.

/-ம்->-வ்-/ மாற்றம் தமிழில் பண்டு தொட்டு நிகழ்கிறது. முதிரை என்ற சொல் 'துவரை' எனப் பல படிநிலைகளின் பின் மருவுகிறது.

முதிரை > துமிரை > துமரை > துவரை

முதல் படிநிலையில் மெய் இடம்பெயரல் (metathesis) எனும் உலகளாவிய உருபொலியன் விதியின்படித் 'துமிரை' ஆகிப்; பின்னர் /-ம்->-வ்-/ எனத் திரிகிறது. ஓளவை சு.துரைசாமிப் பிள்ளை 'முதிரை' என்ற சொல்லுக்குத் துவரை என்றே பொருள் கூறி உள்ளார் (பதிற்.55- 2007-ப.264). பண்படாத நிலத்தைப் பயிர் செய்ய ஏற்ற விளைச்சல் நிலமாக்கிப் பயன் கொண்ட காமிண்டர் > காவிண்டர் > கவுண்டர்

என மருவி வேளாண் மக்கட்கு உரிய பட்டம் ஆனது. கோதுமையில் இருந்து உற்பத்தி ஆகும் சேமியா > சேவை

ஆகிறது. வடமொழியில் இருந்து தமிழுக்கு வந்த பெயர்களுள்;

லக்ஷ்மண் > இலக்குவன்

என மருவி வழங்குவதும் இங்கு எண்ணத் தக்கது. /வ்->ம்-/ மாற்றத்தையும் பேச்சுத் தமிழில் காண்கிறோம்.

கோவணாண்டி > கோமணாண்டி

வினைகெட்டு > மெனக்கெட்டு

வானம் பார்த்த பூமி > மானம் பாத்த பூமி /ம்<---->வ்/ கட்டற்ற இருவழி மாற்றம் பல சொற்களில் உளது.

மழித்தல் <----> வழித்தல்

மிஞ்ச <----> விஞ்ச

மிரட்டு <----> விரட்டு

மகிழம் <----> வகுளம்

மலங்கு <----> விலாங்கு

மிளார் <----> விளார்

மண்டல் <----> வண்டல்

(ரச)மண்டி <----> வண்டி

இதனால் தொகைஇலக்கியக் காலத்திலேயே /ம்>வ்/ என மாறிக் களமர் > களவர் ஆயினர் என்பது உறுதி ஆகிறது.

களமர் நன்செய் வேளாண்மைக்குத் துணை நின்றவர் எனப் பல பாடல்கள் கூறுவதை முன்னர்க் கண்டதாலும்; களமர் > களவர் என மருவி வழங்கியமை உறுதி ஆவதாலும் களவர்

நன்செய் வேளாண்மைக்குத் துணை நின்ற களமரே எனல் உறுதி.

தென்னன் கள்வரின் பெருமகன் என்பதை விட; நிரை மீட்ட களவர் பெருமகன் என்பது அவனுக்குப் பெருமையும் ஆகிறது. தொகை இலக்கியக் காலத்தில் ஆநிரை கவர்ந்தோர் மழவர் எனப் பல பாடல்கள் கூறுகின்றன (அகம்.101, 129, 131, 249, 269, 309). ஒரோவழி மறவர் ஆநிரை கவர்ந்த செய்தியும் ஆவணமாகி உள்ளது (புறம்.377). அத்துடன்

“நுழைநுதி நெடுவேல் குறும்படை மழவர் முனைஆத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த... மறவர்” (அகம்.35);

என மழவர் கவர்ந்த பசுக்களை மறவர் மீட்டதாகப் பாடி இருப்பது போல; ஆநிரை கவர்ந்தோரது காட்டரணைத் திறந்து தென்னனின் களவர் மீட்டனர் என்பதே பொருத்தமான பொருள் ஆகிறது.

களவர் கோமான் புல்லி

அகநானூற்றுப் பதிப்புகளில் புல்லி 'களவர் கோமான்' என்றும் (S.ராஜம் ப.ஆ. - Murray and company - 1958- ப.40- பா.61- அகநானூறு); 'களவர் கோமான்' (அகநானூறு- 2009- கழக வெளியீடு- ப.162 பா.61) என்றும்; முரண்பட்ட பொருள்களில் குறிப்பிடப் படுகிறான். புல்லி நெல் வேளாண்மை செய்து; ஆநிரைகளைச் செல்வமாகக் கொண்டு; ஆணை இடும் தகுதியும், போருக்குப் பயன்படும் யானையும் உடைய குறுநில மன்னன் எனத் தொகைப்பாடல் குறிப்புகள் மூலம் அறிகிறோம்.

“புல்லி வியன்தலை நன்னாட்டு வேங்கடம்” (அகம்.83)

என்பதால் அவன் வேங்கடமலைத் தொகுதிக்கு உட்பட்ட நன்செயில் நெல் வேளாண்மை செய்தவன் ஆகிறான். பண்டைத் தமிழகத்தில் நன்செய் வயல்களே நாடு எனப்பட்டன.

‘காடாகி விளியும் நாடு’ (புறம்.52)

‘காடென்றா நாடென் றாங்கு’ (புறம்.166)

‘நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ’ (புறம்.187)

‘காடு முன்னினரே நாடு கொண்டோரும்’
(புறம்.359)

‘நாடெனும் பேர் காடாக’ (மது.156)

ஆகிய பாடல் தொடர்களில் புன்செய் ஆகிய காட்டுடன் முரண்படும் சொல்லாக நாடு அமைவதால்; நாடு நன்செய் வளம் மிகுந்த நிலம் எனல் உறுதி ஆகிறது. சோழன் கரிகாலன்;

“காடு கொன்று நாடு ஆக்கிக்

குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கி”யதால்
(பட்டி.283-284);

அதாவது புன்செயை நன்செய் ஆக்கியதால்; அவனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பைத் தொகை இலக்கியம் ‘நெடுஞ் சோணாட்டு’ (பட்டி.28) என்றும்; ‘சோழ நாட்டு’ (புறம்.382) என்றும் விதந்து புகழ்கிறது.

”நிரைபல குழீஇய... புல்லி” (அகம்.393);

“மாஅல் யானை மறப் போர்ப் புல்லி”
(அகம்.209);

எனப் புல்லியிடம் பசுக்கூட்டம் ஆகிய செல்வம் நிறைந்து இருந்ததையும்; போருக்குப் பயன்படும் யானை இருந்ததையும் புலவர் பாடி உள்ளனர். ‘நெடுமொழிப் புல்லி’ (அகம்.393) என்ற பாடல் தொடர் அவனது வாய்மொழி ஆணையாகும் தகுதி பெற்றதை உணர்த்துகிறது.

அகநானூற்று உரையாசிரியர் ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ரா.வேங்கடாசலம் பிள்ளையும் ‘நெடுமொழிப் புல்லி’ என்ற தொடர்க்கு ‘மிக்க புகழுடைய புல்லி’ என்றே பொருள் உரைக்கின்றனர் (அகநானூறு நித்திலக்கோவை- ப.209). இப்பொருளில் பாடலின் நுட்பமான கருத்து விளக்கம் பெறவில்லை. இவ் உரையாசிரியர் இருவரும் அகநானூற்றில் உள்ள ‘நெடுந்தகை’ என்ற சொற்றொடர்க்குக் கூறும் பொருளோடு ஒப்ப வைத்து நோக்கும் போது; ‘நெடுமொழி’ = தலைவனின் ஆணை என்ற பொருள் கிடைக்கிறது. ‘நெடுந்தகை’ பல பாடல்களில் தலைமைத் தன்மைக்கு உரியதாகப் பயின்று வருதலால் ‘நெடுமொழி’ தலைவனின் மொழி ஆகிய ஆணை என்பது பொருந்துகிறது (மேற்.ப.185- பா.384; ப.179- பா.381; ப.56- பா.324; ப.25- பா.310; அகநானூறு களிற்றி

யானை நிரை ப.135- பா.49).

புல்லி எவ்வாறு ‘களவர் கோமான்’ ஆயினான் எனக் காண வேண்டிய தேவை உள்ளது. ‘தமிழ்ச்சுவடிகளில் கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு புள்ளி வைத்து எழுதும் வழக்கம் இல்லாததாலும்; இன்று நமக்குக் கிடைக்கக் கூடிய தமிழ்ச் சுவடிகள் கி.பி.15ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட சுவடிகள் ஆனதாலும் சுவடிகளில் புள்ளி எழுத்துகள் காணப் பெறவில்லை எனலாம்.’ என்கிறார் சுவடியியல் ஆய்வாளர் (கோவைமணி- “தமிழ்ச் சுவடிகளில் எழுத்தமைதி”- 2.11.2018- Tamilmanuscriptology- தமிழ்ச் சுவடியியல்: தமிழ்ச் சுவடிகளில் எழுத்தமைதி). இக்கருத்தை ஒட்டிப் பார்க்கும் போது; ‘களவர்’ என்ற சொல்லைத் தமிழ்ச் சமூகம் மறந்த நிலையில் படி எடுப்போர் ‘களவர்’ என்ற சொல்லைப் பிறழப் பெய்து உள்ளமை தெரிகிறது (அகம்.61).

உ.வே.சாமிநாதையருடன் நேரில் உரையாடிப் பெற்ற கருத்தாக ஆய்வாளர் தம் கட்டுரையில் ஆவணப்படுத்தி இருக்கும் செய்தி புல்லியைக் ‘களவர் கோமான்’ என உறுதிப் படுத்துகிறது. (S.Krishnaswami Aiyangar- Ancient India and South Indian History & Culture vol.1- ‘The Kalabhra interregnum : What it means in South Indian History’ pp.480-490 ‘I have it on the authority of... Pandit Mahamahopadhyaya (Dr.)... Swaminatha Iyer, that the reading... of the manuscripts, is kalavar and not kalvar as he has edited them. He made this verification on my raising the point in regard to this very question of the Kalabhras and their identification’. <https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.69991/page/n476/mode/1up>).

சாசனங்களில் களவர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளமையை ஆய்வாளர் எடுத்து உரைக்கின்றனர் (மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி- களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம்- 1976- ப-15). எனவே புல்லியைக் ‘களவர் கோமான்’ எனக் கொள்வதே ஏற்புடைத்து ஆகிறது.

உழவர்

பாரம்பரியமாகப் புன்செய் வேளாண்மை செய்த திணைமாந்தர் உழவர் ஆவர். அவர் நெல்

வேளாண்மைக்கும் துணை நின்றனர். எள், கொள், தினை, வரகு, பயறு வகைகள் ஆகியவற்றைத் திணைமாந்தர் பயிர் செய்ததாகவே தொகை இலக்கியம் பேசுகிறது. பறம்பின் மக்கள் ஆகிய குறவர் வரகு, தினை, எள், மொச்சை முதலிய பயிர்களை விளைவித்தமையை;

"...வரகு அரியத்

தினைகொய்யக் கவ்வை கறுப்ப அவரைக்
கொழுங்கொடி விளர்காய் கோள்பதம் ஆக"
(புறநானூறு பகுதி 1-ப.258- பா-120)

என அவரது பல்வேய் குரம்பை தொறும் கிடைக்கும் உணவை வரிசைப் படுத்துவதால் அறிகிறோம். கவ்வை என்பது முற்றிய எள் ஆகும். கொழுங் கொடியின் காய் முற்றியதும் ஏற்படும் நிறமாற்றம் மொச்சையை அடையாளம் காட்டுகிறது. அறுவடை செய்ய ஏதுவாக முற்றிய காய்கள் பசுமை குறைந்து வெளுத்தன எனும் பொருள்பட; 'விளர்காய்' என்கிறார். தினை அரியும் போது குறவர் அதில் படர்ந்து இருந்த அவரைக் கொடியை விலக்கியமை பற்றிப் பேசும் பாடல்கள் பல (குறுந்தொகை, 2007-ப.159 பா.82; ஐங்குறுநூறு, 2009- ப.436-437-பா.286). 'தினைத் தாளில் படர்ந்த கொடி' சிறுபயறு எனும் மாற்றுப் பெயருடன்; பற்றிக் கொள்ள ஆதாரம் தேடும் குட்டைப் புதராகிய பச்சைப் பயறை அடையாளம் காட்டுகிறது. மழை பொய்த்த காலத்தில் குறவர் வழிந்த சிற்றருவி நீரால் கொள்ளைப் பயிர் செய்தனர் (புறம்.105). பறையர் வரகுடன் கொள்ளையும் பயிர் செய்தனர் (பதிற்.75). கானவர் தாம் விளைவித்த அவரையின் இளந்தளிரை ஆமான் மேயா வண்ணம் அவற்றை விரட்டும் ஓசை மலைப்புறத்தில் கேட்டதை;

"மணிப்பூ அவரைக் குருஉத்தளிர் மேயும்
ஆமா கடியும் கானவர் பூசல்" (மது.292-229)

எனப் புனைந்து இருப்பது காண்க. அவரை, வரகு, கொள், எள், தினை, பச்சைப் பயறு, மொச்சை ஆகிய பயிர்களைக் குறவர், பறையர், கானவர் ஆகிய திணைமாந்தர் பயிர் செய்தமை போல உழவர் புன்செய்ப் பயிர்களை மேட்டு நிலத்தில் விளைவிப்பவராகப் குறிப்பிடப் படுகின்றனர்.

"முதைப்புனம் கொன்ற ஆர்கலி உழவர்"
(குறு.155);

எனப் புன்செய்யைப் பண்படுத்திய உழவர் பாடல் பெற்று உள்ளனர். தினைக் கொல்லையில் வேளாண்மை செய்த உழவர் ஆகிய கானவர் பயிர் செய்த வரகின் தாள்களே அவரது குடியிருப்புக்குக் கூரை ஆயின.

"ஏனல் உழவர் வரகுமீது இட்ட

கான்மிகு குளவிய வன்புசேர் இருக்கை
மென்தினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலம் தழீஇய புறவணி வைப்பும்"
(பதிற்.30)

என அவர் தினைமாவை விருந்தளித்து
உண்பதும் புனைவு பெறுகிறது.

"கோடுடைத் தலைக்குடை சூடிய வினைஞர்
கறங்கு பறைச் சீரின் இறங்க வாங்கிக்
களைகால் கழீஇய பெரும்புன வரகின்
கவைக்கதிர் இரும்புறம்...

கொல்லை உழவர்" (அகநானூறு மணிமிடை
பவளம் ப.

175- பா.194); என வரகுக் கொல்லையில் ஓலைக் குடையைத் தலையில் அணிந்து; பறை முழக்கிக் களைகளை நீக்கும் உழவர்; கூழ் குடிப்பதற்காக விட்டு வைத்த குருந்த மர நிழல் பற்றிய வருணனையும் அங்கு பறை முழங்குவதும் அவரைத் திணைமாந்தர் என உறுதிப் படுத்துகின்றன. உழவர் பிறரது வயல்களில் பணியாட்கள் ஆயினர்.

"மென்புலத்து வயல் உழவர்

வன்புலத்துப் பகடுவிட்டு" (புறம்.395)

எனத் தம் பகடுகளைப் புன்செயில் மேயவிட்டுத்; தாம் நன்செயில் பணி ஆற்றிய உழவர் பற்றிய வருணனை; புன்செய் வேளாண்மை அவரது பாரம்பரியம் என்பதையும் நன்செயில் அவர்கள் பணியாட்கள் என்பதையும் காட்டுகிறது. தாம் சொந்தமாக வேளாண்மை செய்த புன்செயில் தம் பகடுகளை மேய விடுவது அவரது உரிமை நிலையைத் தெளிவாக்குகிறது.

வேலையைத் தொடங்கினால் வெயிலேறும் வரை ஓய்விற்கோ உணவிற்கோ வழியில்லாத பணிச் சூழல் காரணமாக; மலைபோல் குவித்து

வைக்கப்பட்டுள்ள நாற்றுகளை நடவு செய்யக் கிளம்பும் உழவன் குளிர் நீங்காத விடியல் பொழுதில் தன் மனைவியரோடு வயலுக்குப் பணி செய்யக் கிளம்பும் முன்னர் வரால் மீன் குழம்போடு பொம்மல் பெருஞ் சோற்றை வயிறார உண்டு செல்வது பின்வரும் பாடற்பகுதி மூலம் தெளிவாகிறது.

“மலைகண் டன்ன நிலைபுணர் நிவப்பின் பெருநீர் பல்கூட் டெருமை உழவ கண்படை பெறாது தண்புலர் விடியல் கருங்கண் வரால் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு புகர்வை அரிசிப் பொம்மல் பெருஞ்சோறு கவர்படு கையை கழும மாந்தி” (நற்.60)

எனும் தூங்கலோரியாரின் பாடல் உழவர் நன்செயில் பணியாட்கள் என்பதை உறுதி செய்கிறது.

உழவரினின்றும் களமர் வேறானவர் என்பதாலேயே; மதுரை நகரத் தெருக்களை வரிசைப் படுத்தும் போது; உழவரையும் களமரையும் வேறுபிரித்து;

“...மென்புல வன்புலக்

களமர் உழவர் கடிமறுகு பிறசார்” (பரி. திரட்டு-1)

எனப் பாடி உள்ளனர். பாடலின் முகவுரையில் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் களமர், உழவர் இருவரையும் ஒன்றுபடுத்தி உழவர் என்று பொதுவாகச் சுட்டுகிறார் (பரிபாடல்- 2007-ப.433). பிற இடங்களிலும் களமர் என்ற பதத்திற்கு உழவர் எனப் பொருள் கூறி உள்ளார் (பத்துப் பாட்டு தொகுதி-I, பொருநராற்றுப்படை- ப.95; தொகுதி-II மலைபடுகடாம்- ப.161). இது ஏற்கத் தக்கது அன்று. எனினும் பரிபாடலுக்குப் பதவுரை கூறும் போது நிரனிரையாக; ‘மருதமும் நெய்தலும் ஆகிய மென்புலத்திலும் குறிஞ்சியும் முல்லையுமாகிய வன்புலத்திலும் தொழில் செய்வோராகிய களமர் தெருக்களும்...’ என மென்புலமாகிய நன்செயில் தொழில் செய்வோர் களமர் என வேறு பிரிக்கிறார் (மேற்.442). களமர் நன்செய்யில் பணி ஆற்றுவோர் என்ற அளவில் இப் பொருள் ஏற்கத் தக்கது ஆகிறது. இதனால் வன்புலமாகிய புன்செயில் உழவர் வேளாண்மை செய்தமை மீண்டும் உறுதி ஆகிறது.

ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை ‘மனைக் களமரை’ப் பதவுரையில் ‘களமர்’ என்றும்; விளக்க உரையில் ‘உழவர்’ என்றும் குறிப்பிடுவது ஏற்குமாறு இல்லை (புறநானூறு பகுதி-II ப.414-415). ஏனெனில் குடவாயிற் கீரத்தனார் களமரையும் உழவரையும் தெளிவாக வேறுபடுத்தி இறைச்சியுடன் கூடிய உள்ளூறை அமைத்துப் பாடி உள்ளார்.

“நீர்கூழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்துக் கள்ளார் களமர் பகடுதளை மாற்றிக் கடுங்காற்று எறியப் போகிய துரும்புடன் காயற் சிறுதடி கண்கெடப் பாய்தலின் இருநீர்ப் பரப்பிற் பனித்துறைப் பரதவர் தீம்பொழி வெள்ளுப்புச் சிதைதலிற் சினைஇக்

கழனி உழவரொடு மாறெதிர்த்து மயங்கி இருஞ்சேற்று அள்ளல் எறிசெருக் கண்டு நரைமூதாளர் கைபிணி விடுத்து

நனைமுதிர் தேறல் நுளையர்க் கீயும்

பொலம்பூண் எவ்வி நீழல் அன்ன” (அகம்.366)

என்ற பாடல் பகுதியில்; நீர் சூழ்ந்த பரந்த களத்தில் பகடுகளை ஓட்டிக் களமர் நெற்கதிர்களைப் போரடிக்கின்றனர். பின்னர் காற்றுப் போக்கிற்கு ஏற்பத் தூற்றுகின்றனர். பறந்த துரும்பின் மிகுதி உப்பளத்தில் நீர் வெளியேறுவதற்கு உரிய துளையை அடைத்தது. இதனால் உப்பு விளைச்சல் பாதிக்கப் பட்டது. சினமிகுதியில் பரதவர் அங்கு மண்ணில் இறங்கிப் பாடுபட்ட உழவரோடு மாறுபட்டு; ஒருவர் மேல் ஒருவர் சேற்றை வீசிச் சண்டை இட்டனர். நரை மிகுந்த முதியோர் தலையிட்டு முரண்பாட்டைத் தவிர்க்க நுளையருக்குத் தேறலை வழங்கினர். இத்தகைய வளமான காட்சி உடைய எவ்வியின் நாடு போன்ற எனும் வருணனையின் உள்ளூறைப் பொருளில் களமரும் உழவரும் வேறு வேறானவர் என்ற கருத்து உளது.

களமர் = தலைவன்

உழவர் = தலைவி

இருவரும் செய்த நெல்வேளாண்மை = இல்லறம்

நுளையர் = பரத்தை

புறத்தொழுக்கம் = உப்பு விளைத்தல்.

காற்றுப் போக்காகிய இயற்கை =
சிற்றின்பத்தில் திளைத்தல்

துரும்பு உப்பளத்தின் நீர்த் துவாரத்தை
அடைத்தல் = இறைச்சி

நுளையர், உழவர் சண்டை = பரத்தை,
தலைவி சிக்கல்.

இதனால் களமரும் உழவரும் வேளாண்மைப்
பணியில் ஈடுபடுபவர் எனினும் இனத்தால்
வேறானவர் எனல் உறுதி ஆகிறது.

முடிவுரை

களமர் எனும் இனத்தவர் அரசரின் நெல்
வேளாண்மைக்குப் பணியாளராய்;
ஆநிரைகளையும் எருதுகளையும் பராமரித்தவர்
ஆவர். களமர் என்ற இனப் பெயர்ச் சொல்
'களவர்' என மருவியும் வழங்கியது. அகம்.61
பாடும் புல்லி 'களவர் கோமான்' ஆவான்.
அகம்.342 பாடும் தென்னன் 'களவர் பெருமகன்'
ஆவான். பாரம்பரியமாகப் புன்செய்
வேளாண்மை செய்து பிறரது நெல்
வேளாண்மைக்குப் பணியாளர் ஆன உழவர்
திணைமாந்தர் ஆவர்.

Bibliography

Aingurunooru, (2009) *Kazhaka veliyeedu*, Chennai.

Akanaanooru kalirriyaanai nirai, (2009) *Kazhaka veliyeedu*, Chennai.

Akanaanooru- manimidai pavalam (2007). *Kazhaka veliyeedu*, Chennai

Akanaanooru niththilakkovai, (2008), *Kazhaka veliyeedu*, Chennai.

Akanaanooru- S.Rajam- editor- Murray and company- 1958- *அகநானூறு*

Kovaimani- "Thamizhch Chuvadikalil Ezhuththamaithi"- 2.11.2018- Tamil manuscriptology-
தமிழ்ச்சுவடியியல்: தமிழ்ச் சுவடிகளில் எழுத்தமைதி

Krishnasami Aiyangar,S.- Ancient India and South Indian History & Culture vol.1- Ancient India-
Poona Oriental Series, no.74- 15th March 1941- 'The Kalabhra interregnum: What it means
in South Indian History'- pp.464-489- [https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.69991/
page/n476/mode/1up](https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.69991/page/n476/mode/1up)

Kurunthokai (2007). *kazhaka veliyeedu*, chennai.

Narrinai (2007). *kazhaka veliyeedu*, Chennai.

Paripaadal, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Pathirruppaththu- *kazhaka veliyeedu*, chennai. 2007

Paththuppaattu part i- *kazhaka veliyeedu*, chennai. 2007

Paththuppaattu part ii- *kazhaka veliyeedu*, chennai. 2008

Puranaanooru part i- *kazhaka veliyeedu*, chennai. 2007

Puranaanooru part ii- *kazhaka veliyeedu*, chennai. 2007

Vengadasaami, Mayilai Cheeni.- *Kalappirar aatchiyil Thamizhakam*- (1976) *Makkal
veliyeedu*, Chennai. களப்பிரர் ஆட்சியில் தமிழகம்